

Megalakították társaságukat a magyar nagybőgősök

1996. november 29-én zeneiskolai tanárok továbbképzésére került sor a miskolci Erkel Ferenc zeneiskolában, melyet Mócz Ferenc igazgató és Kőhegyi András nagybőgőtanár (egyben a Miskolci Szimfonikus Zenekar szólamvezetője) szervezett.

A nagybőgőtanárok továbbképzésének előadói voltak: Keresztfalvy Gizella, a miskolci Zeneművészeti Főiskola tanára, Szentirmai Antal, a budapesti Zeneművészeti Főiskola tanárképző tagozatának tanára, Saru Károly, a Debreceni Konzervatórium és Zeneművészeti Főiskola tanára, Lőkös Péter, a miskolci Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola tanára, Enreiter István, a

budapesti Weiner Leó Zeneművészeti Szakközépiskola tanára és Rácz Barnabás hangszerkészítő mester, aki megújította gödöllői műhelyében az utóbbi évtizedekben Magyarországon hiányzó nagybőgőépítés hagyományait.

Ezt az alkalmat ragadták meg a résztvevők, hogy megtartsák egyesületük alakuló gyűlését, s hogy véglegesítsék Alapszabályukat. Levezető elnöknek Gallai Attila zeneszerzőt, az Alkotó Muzikusok Társasága elnökét kérték fel. Az elnökségbe tizenhét jelölt közül hatan kerültek be; a szavazatok számának sorrendjében: Enreiter István, Szentirmai Antal, Saru Károly, Lőkös Péter, Keresztfalvy Gizella, Kőhegyi András. A testület Saru Károlyt választotta elnöknek, Enreiter Istvánt ügyvezető titkárnak.

A társaság tagjainak célja, hogy összefogva hatékonyan tudják képviselni érdekeiket hazai fórumokon és a

nemzetközi zenei életben, s szorosabb együttműködés keretében gazdagíthatják a tanítás gyakorlatát.

Feladatuknak tekintik a nagybőgő népszerűbbé tételét, koncertlehetőségek biztosítását szolisták részére, a szakirodalom és új információk eljuttatását tagjaikhoz, találkozók, versenyek szervezését, a versenygyőztesek támogatását a nemzetközi versenyeken való részvételben. Régi művek felújítását, újrakiadását, új művek születésének elősegítését tervezik. Kapcsolatot építenek ki az International Society of Bassist szervezeteivel, s vállalják az ISB magyarországi képviselőjét.

Eldöntötték, hogy következő, programadó közgyűlésüket 1997 májusában Debrecenben, a XIX. Nemzetközi Nagybőgős Találkozó és verseny idején tartják meg.

Budapest, 1997. január 22.

B. E.

Meghalt Montag Lajos

nagybőgőművész és tanár (1906-1997. január 25.)

A nagybőgő hazai és európai történetének kimagasló alakja 1906. május 26-án született Budapesten.

A Zeneakadémián Tintner Bertalan majd Schwalm Ferenc növendékeként 1927-ben szerzett művészi oklevelet.

1929-től 1945-ig, majd 1947-től 1967-ig az Állami Operaház zenekarának szólamvezetője volt. Az 1946-47-es szezonban a Rádiózenekar tagja, szólamvezetője. 1931 és 1964 között a Nemzeti Zenede, illetve a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola tanára. 1966-tól 1985-ig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Tanárképző Intézetének budapesti tagozatán tanít. Az Országos Filharmónia szolistájaként rendszeresen koncertezett itthon és külföldön egyaránt.

Nagybőgőiskolát írt, melyet az egész világon ismernek és tanítanak.

A hangszer irodalmának gazdagításán is fáradszathatlanul dolgozott. Külföldi és hazai zeneszerzők írtak eredeti nagybőgő darabokat. Kortárs hazai szerzők darabjait őrzi az iskolához szorosan kapcsolódó Magyar Szerzők Művei – nagybőgőre és zongorára című négykötetes gyűjtemény.

A hangszer iránti fanatikus érdeklődését mutatja, hogy fiatal éveiben Kovács Lajosnál, a nemzetközi hírű hegedűkészítő mesternél segédlevelet kapott hangszerkészítésből (egy-egy hegedűt, brácsát és nagybőgőt készített).

Külföldön rendszeresen tartott kurzusokat, melyekre a világ minden részéről jöttek érdeklődő növendékek.

Az angliai Isle of Man szigeten rendezett nemzetközi versenyen és találkozón neveztek el a „nagybőgő atyjának”.

Halálával nagy veszteség érte az egész zenei életet, ezen belül különösen a nagybőgős társadalmat.

Schunk László egykori növendéke

A fénykép 1986. április 7-én a 80. születésnapjára rendezett koncerten készült, ahol Ő is játszott a Zeneakadémia nagytermében.